

Nr 280

Av herrar **Hæggbloom** och **Agerberg**, *i anledning av Kungl. Maj:ts framställningar om anslag dels till lantbrukshögskolan och statens lantbruksförsök, dels ock till främjande av forskning på jordbrukets område, m. m.*

Lantbrukshögskolans utveckling till en mot tidens krav svarande institution för forskning och undervisning på jordbrukets område har på ett olyckligt sätt förryckts därigenom, att innan tidigare utredningars förslag förverkligats har nya utredningar igångsatts och deras tillkomst åberopats som skäl för att på framtiden skjuta sådan upprustning, som tidigare ansetts nödvändig. Förslagen i 1945 års försöksutredning och 1946 års högskoleutredning har i väsentliga delar, men inte fullständigt, genomförts i vad gäller högskoleutredningen men i fråga om jordbruksförsöksutredningen endast i mindre omfattning. De äskanden om förbättringar, som för nästa budgetår framlagts av högskolans styrelse men i mycket ringa grad upptagits i departementschefens anslagsäskanden, bygger allttjämt på förslag i dessa bägge långt tillbaka i tiden liggande men ännu ej förverkligade utredningar.

De för dagen allvarligaste följderna av denna stagnation inom viktiga områden av lantbrukshögskolans forsknings- och undervisningsverksamhet gör sig märkbara inom de yngre grupperna av de vid lantbrukshögskolan anställda tjänstemännen. Utan tvekan har det blivit så, att den bas av yngre forskare (docenter, assistenter och amanuenser) som finns vid högskolan är alltför ringa för att bilda det tillräckliga underlag, som är önskvärt för rekrytering av den framtida svenska jordbruksforskningen. Detta beror såväl av antalet tjänster som av den otillfredsställande befordringsgång, som beredes de i lägre grader tjänstgörande. Då befordringsmöjligheterna för lantbrukshögskolans assistenter är sämre än vad de med sina examensmeriter kan erhålla i annan tjänst, blir resultatet, att assistenterna undan för undan lämnar sina anställningar, då bättre avlönade anställningar står dem till buds. Önskvärt är därför, att assistenterna vid lantbrukshögskolan kan beredas en befordringsgång, som motsvarar vad de kan ernå i tjänst inom lantbruksundervisningen, hushållningssällskapen och lantbruksnämnderna.

Lantbrukshögskolans styrelse har i sina äskanden till 1957/58 års budget upprepat sitt förslag till förbättrad befordringsgång för högskolans assistenter och även begärt en ökning av antalet laboratoriebiträden, så att assistentpersonalens arbetstid kan bättre utnyttjas för kvalificerade uppgifter.

Bihang till riksdagens protokoll 1957. 4 saml. Nr 280—293

Vi anser, att en upprustning på detta område kommer att vara till större gagn för forskningsverksamheten på jordbrukets område både nu och särskilt för framtiden, än om motsvarande belopp, som upprustningen kostar, användes till ökning av de anslag som utdelas genom jordbrukets forskningsråd. Dessa anslag kommer av naturliga skäl i främsta rummet äldre och med dokumenterade meriter utrustade forskare till del.

Då departementschefen ansett, att det statsfinansiella läget medger en ökning av anslaget under nionde huvudtiteln till Främjande av forskning på jordbrukets område m. m., anser vi möjlighet föreligga att utan ökning av nionde huvudtitelns slutsumma tillmötesgå lantbrukshögskolestyrelsens önskningar i här förut behandlad fråga genom att anslaget till främjande av forskning minskas med 50 000 kronor och att avlöningsanslaget till lantbrukshögskolan höjes med motsvarande belopp.

Vi hemställer därför,

1) att riksdagen för möjliggörande av förbättrad befordringsgång för lantbrukshögskolans assistenter och för utökning av antalet laboratoriebiträden till Lantbrukshögskolan och statens lantbruksförsök: Avlöningar beviljar ett med 50 000 kronor till 5 014 700 kronor höjt anslag;

2) att riksdagen till Främjande av forskning på jordbrukets område m. m. beviljar ett belopp på 900 000 kronor.

Stockholm den 25 januari 1957

Einar Hæggbloom

Nils Agerberg

Nr 281

Av herr **Hæggbloom m. fl.**, om anställande av en assistent för den praktiska undervisningen i pedagogik vid lantbrukshögskolan.

(Lika lydande med motion nr 229 i Första kammaren)

Stockholm den 25 januari 1957

Einar Hæggbloom

Harald Hallén

Nils Agerberg
